

LIEFDESVERHAAL IN SHOPPINGCENTER (DE MORGEN)

Muzak en fonkelende etalages. Het is bijna kerst, de cadeautjesjacht is geopend. In het Gentse winkelcentrum Zuid speelt theatercollectief Wunderbaum Magna Plaza, een verhaal over het grote verlangen dat liefde heet.

Wunderbaum brengt Magna Plaza in Shoppingcenter Gent Zuid. 'Dit is hyperromantiek versus hyperrealiteit.'

GENT | Het Vlaams-Nederlandse Wunderbaum, verbonden aan stadstheater NTGent, staat bekend om zijn maatschappijkritische locatievoorstellingen. De rollende road show speelden de acteurs in de Oude Vismijn. Voor Welcome in My Backyard, een bitterzoete kijk op de asielzoekersproblematiek, zetten ze allochtonen in de achtertuin van een huis te kijk.

Het is een vreemd gezicht bij de eerste kostuumrepetitie. De vijf acteurs van Wunderbaum (Walter Bart, Wine Dierickx, Matijs Jansen, Maartje Remmers en Marleen Scholten) passen pruiken in de wandelgang van het winkelcentrum. Ze lopen af en aan de dichtstbijzijnde kledingzaak binnen om voor de spiegel hun outfit te keuren. Twee oude winkelende dametjes bekijken hen met argwaan. Even later wint hun nieuwsgierigheid het wanneer ze een affiche zien. "Een theaterstuk? Wanneer? Hier?! Dat wil ik wel eens zien."

Voor Magna Plaza baseerde Wunderbaum zich op de film Dolls van de Japanse cineast Takeshi Kitano. Verhaal en personages werden behouden, maar in tegenstelling tot de film, die zich grotendeels afspeelt in verlaten natuurlandschappen, verplaatste Wunderbaum het gegeven naar het van commerce doordrongen winkelcentrum. "Dolls is een meeslepend liefdesepos over opoffering", zegt Wine Dierickx. "Tegenover die 'grote' verlangens staat deze consumptiegerichte plek waar mensen zich vooral afvragen of ze hun reclamebonnen en 2 euro voor het winkelkarretje wel bij zich hebben. Die hyperromantiek versus hyperrealiteit stelt ons en het publiek op het scherp van de snee tussen twee soorten verlangens", zegt Maartje Remmers.

Het 'theaterpubliek', met hoofdtelefoons op, zit op de bovenste verdieping van het shoppingcenter en kan via zendmicrofoontjes de acteurs volgen wanneer ze zich mengen onder de winkelende mensen (een procédé dat theatercollectief SKaGeN deze zomer ook al toepaste bij Laura Exterieur, een locatievoorstelling in het station van Antwerpen-Centraal, Lila). Zo speelt er zich een ongewone interactie op verschillende niveaus af. Het 'wetende' publiek speurt de massa af op zoek naar de acteurs. Tot opeens een wat marginaal uitziende jongeman met een groot kartonnen bord, waarop ready 4 love? geschreven staat, postvat voor de ingang van de supermarkt. Het is acteur Matijs Jansen, die hoopvol wacht op het meisje met wie hij zozegd een date heeft. Hij vraagt aan een nietsvermoedende passant hoe laat het is, zucht dan: "Ze is al een half uur te laat, mijnheer. Denkt u dat ze nog komt opdagen?"

"Tachtig procent van de mensen negeert je straal", zegt Jansen achteraf. "Maar je krijgt ook bijzonder leuke gesprekken. Sommigen komen na hun inkopen vol medelijden vragen of mijn meisje nog altijd niet gebeld heeft dat ze iets later zal zijn."

Bart: "Dit is het moeilijkste aan deze voorstelling: enerzijds is er het verhaal dat je wilt vertellen, anderzijds moet je voldoende ruimte laten om te improviseren. Je speelt uitvergroot, zodat het zichtbaar is voor het 'theaterpubliek', maar tegelijk mag het ook weer niet te duidelijk zijn, waardoor je de illusie doorprijkt."

Al lijkt dat vooralsnog niet het geval. Wanneer Dierickx en Bart tijdens de repetitie rollebollend en zoenend op de vloer van Shoppingcenter Gent Zuid belanden, passeren de voorbijgangers hen hoofdschuddend: "Het is toch wat met die jeugd van tegenwoordig."

De Morgen, door Liv Laveyne, 8-12-2006